

никъ. Но знаете ли вие, че на Европа сж дотегнали, сж омръзнали всички тия княжества? L'Europe en est dégoûtée de toutes ces principautés! Имахме до скоро княжество влашко и княжество молдовско, станали послѣ *съединени княжества* (principautés unies), имаме още сърбско княжество, имаме черногорско княжество, па имаме и елинско кралевство; всички тия сж стрували и морално и материално твърдѣ скжпо на Европа, но какъ отговориха тѣ на ожиданията на Европа? Съ постоянни размирици и съ постоянни несъразмѣрни съ силитѣ имъ претенции. Сърбитѣ пѣкъ обявиха въ послѣднѣо врѣме и война на Турция! И видѣхте, какво патиха. Да не бѣ Русия, тѣ бѣха загубени. Европа като че да нѣма друга работа, та трѣба всѣ съ тия княжества да се занимава. Франция не само помогна морално, но и грамадни жертви направи за нѣкои отъ тѣхъ, като, на примѣръ, за Гърция и за съединенитѣ княжества, но тѣ не я оставатъ на мирѣ, тѣ сж постоянно недоволни; това сжщо може да се каже и за Сърбия и за Черна-Гора“. — „Ние не държимъ най-послѣ, му казахме, на думата; онова, което искаме, то е да се отърве народътъ ни отъ една администрация, която за насъ е вече нетърпима, а за Европа постояненъ страхъ за нарушение мира, защото съ нищо не могатъ се спрѣ народитѣ въ турската империя да не възставатъ, когато могатъ и до колкото могатъ противъ тази турска администрация“. — „Азъ зная какво нѣщо е турска администрация и да не мислите, че азъ съмъ за нея, пое пакъ думата нашиятъ уважаемъ събесѣдникъ. Но менѣ ми се струва, че най-доброто за васъ, както и за другитѣ християнски народонаселения въ Турция, е, да ви се даде и обезпечи една особена администрация съ по-малко или по-много ограничени политически правдини. Това би било сега за васъ и едно училище, въ което да узрѣте